

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.11.2010
COM(2010) 668 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Strategie de pregătire a anumitor țări învecinate în vederea aderării la Convențiile CE-AELS din 1987 privind un regim de tranzit comun și simplificarea formalităților în comerțul cu mărfuri

EN

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Strategie de pregătire a anumitor țări învecinate în vederea aderării la Convențiile CE-AELS din 1987 privind un regim de tranzit comun și simplificarea formalităților în comerțul cu mărfuri

1. EXTINDEREA CONVENȚIILOR – OBIECTIVE ȘI CONDIȚII GENERALE

- 1.1. Convențiile din 1987 privind un tranzit comun și simplificarea formalităților în comerțul cu mărfuri¹ numără în prezent patru părți contractante (Uniunea Europeană, Islanda, Norvegia, Elveția²) reprezentând 30 de țări. Încă de la început, aceste convenții și-au dovedit utilitatea ca instrumente de facilitare a schimburilor comerciale, prin stabilirea unei proceduri comune pentru circulația mărfurilor sub supraveghere vamală, astfel încât să se evite blocajele la punctele de trecere a frontierelor, precum și prin armonizarea formatului declarației vamale pentru export, import și regimuri de tranzit.
- 1.2. Ca răspuns la recomandările făcute în februarie 1997 de Comitetul de anchetă privind regimul de tranzit comunitar al Parlamentului European, Comisia și-a luat angajamentul de a nu propune o nouă extindere a convențiilor înainte ca regimurile de tranzit comun și comunitar să fi fost reformate și informatizate. Componenta legislativă a reformei regimurilor de tranzit a fost pusă în aplicare la 1 iulie 2001. Cadrul operațional aferent este deja în vigoare, informatizarea regimurilor a fost implementată și s-au promulgat noi texte legislative pentru a reflecta faptul că regimul standard de tranzit se realizează prin mijloace electronice³.
- 1.3. În 2001, Comisia a propus o nouă strategie⁴ de aderare la convenții pentru o serie de țări care, la momentul respectiv, erau țări candidate la UE⁵; această strategie enunța condițiile pe care o țară trebuie să le îndeplinească înainte de aderare. Comunicarea a pus accent pe țările candidate la UE, deoarece s-a considerat că aderarea la convenții este parte integrantă a unei strategii globale de aderare la UE; de asemenea, comunicarea a acordat o atenție deosebită etapei inițiale de punere în aplicare a noului regim de tranzit informatizat (NCTS).

Ca urmare a extinderii UE din 2004, Turcia, care continuă pregătirile pentru aderarea la convenții în viitorul apropiat, este singura țară care face în prezent obiectul comunicării din 2001.

---

¹ Publicate în JO L 226, 13.8.1987, p. 1 și JO L 134, 22.5.1987, p. 2.

² În scopul acestor convenții, Liechtenstein este considerat ca făcând parte din teritoriul vamal elvețian.

³ Regulamentul (CE) nr. 1192/2008 al Comisiei (JO L 329, 6.12.2008, p. 1) și Decizia nr. 1/2008 a Comisiei mixte CE-AELS privind tranzitul comun (JO L 274, 15.10.2008, p. 1).

⁴ COM(2001) 289 final.

⁵ Estonia, Letonia, Lituania, Bulgaria, România, Slovenia și Turcia.

- 1.4. Perspectiva aderării la convenții ar trebui confirmată în cazul țărilor candidate la UE care nu au făcut obiectul comunicării din 2001 (Croatia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei), precum și al țărilor potențial candidate.
- 1.5. Având în vedere condițiile prealabile stabilite de comunicarea din 2001 și realizarea unui regim de tranzit informatizat pe deplin funcțional care să permită un control îmbunătățit al riscului operațional, este în prezent posibil să se analizeze oportunitatea aderării la convenții a unor noi țări învecinate, cu scopul de a facilita schimburile comerciale.

Extinderea convențiilor la noi țări capabile să le pună în aplicare este evident favorabilă Uniunii și agenților economici europeni, această măsură putând promova alinierea, în regiunea respectivă, la acquis-ul UE pertinent. Pentru a păstra caracterul regional al convențiilor, comunicarea ar trebui să definească țările eligibile pentru rolul de potențiale părți contractante și să prevadă desfășurarea, după cinci ani, a unei analize vizând posibilitatea ca și alte țări să fie eligibile pentru acest statut.

- 1.6. Comisia va acorda în continuare sprijin acestor țări în vederea pregătirii pentru aderarea la convenții în cele mai bune condiții. În momentul luării unei decizii cu privire la gradul de pregătire al unei țări în ceea ce privește aderarea, va trebui să țină seama în special de cele mai recente progrese realizate la nivelul UE în privința implementării Codului Vamal Comunitar modernizat și posibilele consecințe ale acestui fapt asupra convențiilor, precum și de aspectele pertinente ale negocierilor pentru un acord de liber schimb aprofundat și complet cu țara în cauză.

2. PREZENTAREA ÎN LINII MARI A STRATEGIEI DE EXTINDERE A CONVENȚIILOR

- 2.1. Extinderea Convențiilor CE-AELS din 1987 privind un regim de tranzit comun și simplificarea formalităților în comerțul cu mărfuri la noi parteneri capabili să le implementeze este în interesul Uniunii și al agenților economici europeni. Această extindere va contribui la facilitarea schimburilor comerciale și va reduce blocajele existente la punctele de trecere a frontierelor.

Extinderea convențiilor este în conformitate cu comunicarea privind politica europeană de vecinătate⁶ care a evidențiat faptul că apropierea legislativă din domeniul vamal, precum și crearea și modernizarea capacităților, inclusiv informatizarea, contribuie la facilitarea schimburilor comerciale.

- 2.2. Pentru a păstra caracterul regional al convențiilor, comunicarea ar trebui să prevadă un grup specific de țări eligibile pentru rolul de potențiale părți contractante și să prevadă desfășurarea, după cinci ani, a unei analize vizând posibilitatea ca și alte țări să fie eligibile pentru acest statut.

Întocmai ca în 2001, trebuie să se acorde o atenție deosebită stabilirii unui proces controlat de extindere a convențiilor, pentru a utiliza în mod optim resursele disponibile și pentru a acumula experiența necesară ca urmare a funcționării regimului de tranzit comun într-o zonă geografică mai vastă. În acest scop, se sugerează identificarea unui grup limitat de țări în care Uniunea are cel mai mult de

---

⁶ COM(2004) 373 final.

câștigat de pe urma conectării lor la regimul de tranzit comun, cu condiția ca aceste țări să îndeplinească toate criteriile de aderare.

Din acest grup ar trebui să facă parte țări candidate și țări potențial candidate la UE, țări care fac obiectul inițiativei privind parteneriatul estic (Armenia, Azerbaidjan, Belarus⁷, Georgia, Moldova și Ucraina) care prevede în mod explicit elaborarea unei foi de parcurs în vederea aderării la convenții⁸, și Rusia, având în vedere că obiectivul facilitării schimburilor comerciale face parte integrantă din foaia de parcurs pentru spațiul economic comun pe care UE și Rusia au convenit să îl creeze⁹.

- 2.3. Conform celor evidențiate în comunicarea din 2001¹⁰, o țară poate fi invitată să adere la convenții numai dacă este în măsură să implementeze, la nivel juridic, operațional și informatic, întregul acquis privind un tranzit comun și simplificarea formalităților în vigoare la momentul transmiterii invitației de aderare. Așadar, legislația națională în vigoare trebuie să fi fost aliniată la cea a convențiilor; serviciul vamal trebuie să fie în măsură să îndeplinească cerințele de ordin practic și financiar și să dețină un sistem de tranzit informatizat (NCTS).
- 2.4. Mai mult, Comisia va elabora, în numele Uniunii și în colaborare cu celelalte părți contractante la convenții, o serie de măsuri menite să asigure coerența de ansamblu a activităților pregătitoare cu implementarea instrumentelor vamale privind reglementarea și aplicarea integrată la nivel administrativ.
- 2.5. Printre aceste măsuri se numără acordarea statutului de observator neoficial în cadrul comisiilor și al grupurilor de lucru mixte în materie de tranzit comun și de facilitare a formalităților, în măsura în care acest lucru nu a avut loc deja¹¹. Acest lucru va ajuta țările în cauză să se pregătească în vederea implementării acquis-ului privind tranzitul comun și simplificarea formalităților, precum și a viitoarelor evoluții ale convențiilor, în special în legătură cu proiectul e-Vamă (*e-Customs*) al Uniunii. De asemenea, aceste țări vor fi eligibile pentru inițiativele în materie de tranzit (seminarii de formare, schimburi de funcționari) organizate în cadrul programului „Vamă 2013” (*Customs 2013*). Situația lor în raport cu acquis-ul convenției privind informatizarea serviciilor vamale va fi evaluată cu scopul de a identifica mai bine progresele care trebuie făcute și cerințele care trebuie îndeplinite.

3. CONCLUZIE

- 3.1 Comisia invită Consiliul și Parlamentul European să sprijine strategia propusă referitoare la extinderea Convențiilor CE-AELS privind un regim de tranzit comun și simplificarea formalităților în comerțul cu mărfuri la țările candidate și potențial candidate la UE, la țările care fac obiectul Inițiativei privind Parteneriatul estic, la

---

⁷ Crearea unei uniuni vamale între Belarus, Kazahstan și Rusia ar putea necesita aderarea simultană a acestor țări la convenții.

⁸ Document de lucru al serviciilor Comisiei de însoțire a Comunicării Comisiei privind parteneriatul estic [COM(2008) 823].

⁹ Comunicat de presă, a 15-a Reuniune la nivel înalt UE-Rusia, 10 mai 2005, 8799/05 (Presse 110).

¹⁰ A se vedea punctul 1.2.

¹¹ În prezent, acest statut se aplică următoarelor țări: Belarus, Croația, Georgia, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Moldova, Rusia, Serbia, Turcia și Ucraina.

Rusia și, dacă uniunea vamală dintre Belarus, Rusia și Kazahstan o cere, și la Kazahstan.

- 3.2 Prin urmare, orice decizie a comisiilor mixte CE-AELS de a invita o țară să adere la convenții trebuie precedată de o evaluare a gradului de pregătire al țării respective, având în vedere implementarea regimului de tranzit comun, în forma sa actuală și informatizată, în cazul părților contractante actuale.